

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2595/2022
03.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Јелене Ивановић, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јевтић, адвокат из ..., против туженог ЈП „ЕПС“ Београд - Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, чији је пуномоћник Александар Будалић, адвокат из ..., ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3639/21 од 01.10.2021. године, у седници већа одржаној 03.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3639/21 од 01.10.2021.године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3639/21 од 01.10.2021.године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 4032/19 од 29.03.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да је правно ништава изјава коју је тужилац потписао 2014. године и да иста не производи правно дејство у делу у ком се тужилац сагласио да тужени може да изврши обуставу неисплаћеног дела зајма од других примања или накнаде трошкова. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у ком је тражио да суд утврди да је правно ништава и да не производи правно дејство изјава коју је тужилац потписао 2014. године у делу у ком се тужилац сагласио да тужени може извршити обуставу неисплаћеног дела зајма од зараде и накнаде зараде, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћене отпремнине приликом престанка радног односа исплати износ од 72.200,00 динара, са законском затезном каматом почев од 11.04.2017. године до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 38.076,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3639/21 од 01.10.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 4032/19 од 29.03.2021. године, у ставу првом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио посебну ревизију, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18, 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је захтев тужиоца да се утврди да је правно ништава и да не производи правно дејство изјава тужиоца, као и захтев тужиоца за накнаду штете због мање исплаћене отпремине у траженом износу. О захтеву тужиоца судови су одлучили у складу са правним ставом израженим кроз већину одлука Врховног касационог суда у предметима са истим или битно сличним правним и чињеничним стањем, па у конкретном случају не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Такође, поводом предмета спора не постављају се правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана која би требало размотрити.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. истог закона, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 24.12.2019. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Врховни касациони суд је стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Гордана Џакула,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић